

Jindřich Kulhavý: Covidové šílenství pokračuje. Nenasytnost nadnárodních koncernů je nekonečná, banky nechtějí poskytovat úvěry

- CZ24 News | 30. července 2020

ČESKO: O blížící se krizi, především té ekonomické, neměla většina z odborníků před koronavirem a politiky způsobenou krizí pochyb. Řada ukazatelů poukazovala na to, že dobře už bylo a nyní bude třeba utáhnout pomyslné opasky. Propad ekonomiky nebyl sice před covidem – 19 příliš patrným, nicméně bystří vnímali první varování. Smyšlená pandemie a nesmyslné požadavky na změny spojené s jakýmsi oteplováním planety vytvořili prostředí, které je předurčeno k zakrytí stop po mizerném hospodaření nynější generace politiků a ekonomů.

Zatímco Spojené státy a Evropa se donedávna topily v nadbytku zboží, a především střední a mladší generace se odnaučily šetřit, velké koncerny využívají ke svým astronomickým ziskům levnou práci, kterou nachází v několika světových regionech. Jde především o Jihovýchodní Asii a ve výjimečných případech Jižní Ameriku či Afriku. Přebytky produkce jsou samozřejmě problém v potřebě větší schopnosti recyklování materiálů a likvidace odpadů. Evropa i USA jsou v této oblasti důslednějšími, nicméně i ony mají problém s jeho obrovským množstvím. Pokud si někdo myslí, že třeba vyspělé Německo si s tím umí poradit, je opět třeba si připomenout, že jde především o zisky, takže mnoho kamionů naložených skutečným „sajrajtem“ skončí u nás a Němci úplně v klidu vyváží svůj nepořádek ke svým sousedům. Jde o velmi povrchní chování a ukazuje se, že ani kulturně vyspělá země nemá žádný problém se znečišťováním planety, pokud se to neděje na jejím území. Lze pak logicky očekávat, že například v Africe či Indii je ekologie pouze úsměvnou fraškou a vidět nákladní vozidla vysypávající komunální odpad do řeky není ničím výjimečným. Samozřejmě je logické i to, že znečištění moří následuje.

Nenasytnost nadnárodních koncernů je nekonečná. Přitom nadprodukcí by bylo možné běžně regulovat, dala by se dostat do souladu i jistá nesrovnalost v cenách výrobků a platech pracovníků je produkujících. Zároveň je naprosto nesmyslné, jakým způsobem se expeduje zboží po celém světě. Košile, kterou jsme schopni ušít v Olomouci, k nám jde například až z Vietnamu. Česnek či cibule kdysi pěstované kdekoli u nás nám posílají z Nového Zélandu či Číny. Obchodní řetězce nakupují v zemích, kde mají možná levnější produkci, ale dopravou se likviduje kvalita. Globalizace změnila svět k nepoznání, jsou potlačena specifika jednotlivých zemí. Už dávno si nejedeme do Řecka či Itálie ochutnat olivy, do Francie víno či Maďarska klobásy. Vše koupíme u nás, byť ne tak kvalitní. To vše je byznys, který se pohybuje po různých křivkách. Momentálně žijeme v době, kdy se jich hned několik řítí dolů.

Koronavir, o kterém lze spekulovat, a dle mnoha odborníků a lékařů jde o jeden z největších podvodů lidstva, neboť tu vždy byl, není ničím novým a pouze vznik testování na něj vytvořilo umělou světovou pandemii, je obrovskou ekonomickou tragédií. Tento vir tu pravděpodobně byl, je a bude, přestože jde možná o druh upravený kdesi v laboratoři. Chová se podobně, jako ostatní chřipková onemocnění. Lidé s ním budou normálně žít, budou nemocní, léčit se a skutečně občas někdo s ním i zemře. Stejně jako s chřipkou. Příroda si s ním poradí. Jeho záměrně objevená existence a zneužití však nastartovalo celosvětovou krizi, která nemá obdoby. Pomocí politiků a jim příkyvujících „odborníků“ a především z chaosu těžících médií se podařila odvést pozornost od jiných zvěrstev,

zastavil se život a mnoha lidem se změnil život. O čem by jinak půl roku vysílaly u nás ČT, Prima či Nova, kdyby neměly covid-19? Takto se potichu v pozadí přistoupilo k likvidaci stávajícího automobilového průmyslu, také se vytvořila chiméra o očistě planety, když se zastavila průmyslová výroba. Dosud tak upřednostňované oteplování podnebí se letos ukázalo jako nesmysl, takže relativně běžné počasí s množstvím srážek se svedlo na omezení provozu letadel a automobilů. Přitom je více než jen zjevné, že veškeré ekoharašení má pouze za úkol způsobit propad ekonomiky a poté nabídnout její oživení, ovšem za podmínek, které bychom jinak nikdy nepřijaly.

Česká vláda v rámci koronaviru spustila několik záchranných programů. Za to, že přinutila lidi zůstat doma, jim vyplácela jistou úlitbu. Podobně i firmám, které tyto zaměstnance nemohly použít. Stejně to dělala řada západních států a vlády tak vyprázdnily státní pokladny. Důsledek už známe, EU se zadlužila na několik generací. Zároveň naše vláda v rámci balíčku opatření nařídila bankám umožnit pozastavení splácení úvěrů. Řada jednotlivců i firem této možnosti naivně využila a uvěřila slibu, že to nebude mít dopad na další vztah klient-banka. Úroky běžely dále, takže nikdo neměl být škodný. Opak je pravdou. Po dohodě nejvyšších šéfů bank je přerušení splátek vnímáno negativně a v případě žádosti o další úvěr je jedním z hlavních důvodů, proč Vám banky s financováním čehokoliv nepomohou. To i přes slib předsedy vlády a ministryně financí. Navíc bankéři stahují hotovost, a to se dělá tehdy, je-li očekávána velká krize. Banky tak odmítají půjčovat například na automobily včetně nákladních (i to je jeden ze závažných ukazatelů očekávání velkých ekonomických problémů, protože nákladní doprava stagnuje vždy mezi prvními). Jediné, co je pro banky momentálně méně rizikové, jsou hypotéční úvěry. U ostatních obrací každou korunu a na oživení na příkaz vlády to skutečně nevypadá. Banky očekávají daleko větší průšvihy, než si dokážeme představit. Nebo ví o něco více než my. Možná též dávají dohromady peníze, které potřebují na půjčku pro EU.

Covidové šílenství pokračuje. Letošní prázdniny mají jiný průběh, než bychom si přáli. Nejistota podporovaná médii a politiky měnicími svá rozhodnutí v průběhu hodin se opět zvyšuje. Neexistuje obor s výjimkou epidemiologie, který by si mohl být jistý návratem k normálu a růstu. Týká se to pracujících, podnikatelů, profesionálních sportovců i umělců. Dotýká se to každého z nás včetně seniorů a dětí. Otázkou tedy zůstává, jak dlouho si něco podobného necháme líbit a co je pro nás ještě únosné. Zdá se, že pokus vrátit svět o století zpět si dalo za úkol pár šilenců stojících na nejvyšších patrech. A zákon o padajícím lejnů nám ukazuje, jak funguje. Dostal nás totiž většinu do pěkných...vždyť víte.

Jindřich Kulhavý